

Kadın

– Bilinçsiz · 04 Aralık 2022

Kadın her zaman “aydınlatan” olmuştur. Ama aydınlatmak için yanmak gerekir. Ayşe yanmazsa Fatma yanmazsa nasıl çıkar Ahmetler ve Mehmetler aydınlığa. Güneşimsin denildi kadına ve harladı güneş kendini eko erkeğe can vermek için. Kırışık bir gömlekti erkeğin hayatı ve bu sefer de ütü olmayı yeğledi kadın yanarak. Bir bardak çay istedi ata erkil. Halbuki hiç bir şeyi yoktu çayı meydana getirecek. Su dereden akardı, çay yayladan bakardı. Ya alev? Kadın yine yaktı kendini gönül rahat olsun diye erkeğinin.

Efsanedir ya; çiğköftenin çıkışı bile çaresizlik içinde karnı acıkan erkeğini doyurmak adına ortaya çıkan bir tattır derler. Yoğurdunu sulandırarak yeni bir tat ortaya çıkaran da kadındır hiç şüphesiz. Kadın koyunu derisinden ayırır, içini ayıklar ve pişirir.

Peki erkek?

En iyi bildiğini yapar. Gözlerini kapatır bir bezle ve başını keser.

İşte erkeğin çağlar boyu gastronomi başta olmak üzere çoğu alanda tek becerisi buydu. Gastroyu “aşkla” birleştiren erkek artık koyunun başını kesmekten de pek aciz.

E o da haklı, evde duran karısı varken?

Toplumun genel yargılarını yok saymak değil niyetim. Kadın değil miydi coğrafyamızda başörtüsüyle erkek toplumun kavgalarını sona erdiren? Yuvayı yapanın kadın bireyler olduğunu da mı unuttunuz?

Peki, bunca ulvi görevi verdiğimiz kadına neden yüklediğimiz misyonun yarısı kadar değeri çok görüyoruz ki! Değer dediysem yanlış anlaşılmasın. Kaşıkçı Elmasının vereceğimiz değere pek de ihtiyacı olduğunu sanmıyorum.

Sanmıyor isen niye yazıyorsun diyenlere de bir cevabım var: Hangi eşsiz güzellik barındıran yapıda kadının izi yok ki! Kefen gibi beyaz Pamukkale Travertenleri uçuruma atılan prensesi, kararmış kalpleri tasvir eden Kız Kalesinde esarete terk edilen kadının sesi, tüm ihtişamıyla denizin ortasında yükselen Kız Kulesi kızına yaptığı haksızlıkların günahını çıkarmaya kalkışan bir babanın pişman nefesini yansıtmıyor mu?